

953 - وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّهُ كَبَرَ عَلَىٰ جَنَّاتَةِ ابْنَيْ لَهُ أَرْبَعَ تَكْبِيرَاتٍ، فَقَامَ بَعْدَ الرَّابِعَةِ كَفَدْرٍ مَا بَيْنَ التَّكْبِيرَتَيْنِ يَسْتَغْفِرُ لَهَا وَيَدْعُو، ثُمَّ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَصْنَعُ هَكَذَا.

وَفِي رِوَايَةٍ: «كَبَرَ أَرْبَعاً فَمَكَثَ سَاعَةً حَتَّىٰ ظَنِّتُ أَنَّهُ سَيُكَبِّرُ حَمْسَاً، ثُمَّ سَلَّمَ عَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَائِلِهِ، فَلَمَّا انْصَرَفَ قُلْنَا لَهُ: مَا هَذَا؟ فَقَالَ: إِنِّي لَا أَزِيْكُمْ عَلَىٰ مَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَصْنَعُ أَوْ: هَكَذَا صَنَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ». رَوَاهُ الْحَاكِمُ وَقَالَ: حَدِيثٌ صَحِيحٌ .[1/360]

953. Абдуллоҳ ибн Авфо розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Бу киши маййит қизларига түрт такбир билан жаноза намози ўқиб, түртинчи такбирдан кейин икки такбир орасидаги миқдорича туриб, қизларига истиғфор айтиб, дуо қилдилар сүнгра: «Расулуллоҳ соллаллоҳу алайхи васаллам мана шундоқ қилардилар», деб айтдилар.

Бир ривоятда: «Түртта такбирни айтиб, бир лаҳза туриб қолганларидан биз бешинчи такбирни ҳам айтсалар керак, деб ўйладим. Кейин ўнг ва чап томонларига салом бердилар. Намоз тамом бўлгандан кейин биз у кишига: «Бу нимаси?» десак, у киши: «Мен Расулуллоҳ соллаллоҳу алайхи васалламдан нимани кўрган бўлсам, унга зиёда қилмайман» ёки «Расулуллоҳ соллаллоҳу алайхи васаллам мана шундоқ қилдилар», деб айтдилар».

Имом Ҳоким ривоят қилиб, саҳих ҳадис, дедилар.

Шарҳ: Ҳадисдан олинадиган хуносалар:

- Охирги такбир ва салом орасидаги дуонинг жоизлиги.
- Саҳобалар Расулуллоҳ с.а.в.нинг суннатларининг аниқлашга ҳарис бўлганлари.
- Тушунарсиз масалага аниқлик киритиш масаласида сўраб, суриштиришнинг жоизлиги.

Манба: hadis.islom.uz

